

17-03-2017

BRITSE "PUB QUIZ"

Weet u hoeveel stellingen Luther aan de deur sloeg? Of wie de brief aan de Hebreëen schreef? Of wanneer Willem van Oranje precies werd vermoord?

Op vrijdag 17 maart hebt u de kans om uw kennis tentoon te spreiden in een heuse Britse pub quiz. De kelder van de Johanneskerk wordt speciaal voor die avond omgetoverd tot een gezellige pub waar in teams kan worden gestreden om de eer zich het beste quizteam van de Johanneskerk te mogen noemen.

De pub gaat open om 20.30 uur en de quiz begint om 21.00 uur. Er zijn vijf rondes met makkelijke en moeilijke vragen over uiteenlopende onderwerpen.

Om de optimale werking van de grijze cellen te waarborgen, zullen wij zorgen voor een hapje en een drankje tussendoor.

Stel dus snel een team samen van maximaal vijf personen, bedenk een teamnaam (grappig, actueel of praktisch) en meldt u voor 15 maart bij:

Irene Pluim (046-458 3183 of irenepluim@home.nl)

Of bij Jolanda Cartwright (046 426 3739 of charlesandjolanda@cartwright-family.co.uk)

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 17-03-2017

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 2187, Subitem: 179.

05-05-2017

BIJ DE GRATIE GODS

In de laatste dagen van april vieren we Koningsdag en tot een paar jaar geleden Koninginnedag. Tegenwoordig is dat de verjaardag van de koning maar tot voor kort viel het niet samen met de verjaardag van de toenmalige koningin. En eigenlijk vond niemand dat een probleem. We vieren immers niet zozeer de persoon van het staatshoofd maar we vieren vooral één dag per jaar het oranjegevoel. En dat is dan het gevoel dat we als natie en als Nederlanders bij elkaar horen, iets met elkaar delen en ondanks al onze verschillen één volk zijn.

Het staatshoofd staat symbool voor dit alles. De grondwet geeft hem een plek in ons staatsbestel, maar we moeten er meteen bij bedenken dat die plek heel bescheiden is. De koning zelf heeft geen mening, maakt geen beleid en geeft sinds een paar jaar zelfs geen enkele sturing meer bij de formatie van een nieuw kabinet. Het is slechts dankzij de welwillendheid van de meerderheid van de bevolking dat we nog een monarchie hebben en in die zin is de koning eerder onderdaan van het volk dan andersom.

Toch blijft de koning een plek hebben in onze wetgeving. De tekst van elke wet begint met de naam van het staatshoofd en daarbij de bijstelling 'bij de gratie Gods koning der Nederlanden'. Dat is een hele oude formulering, die nog steeds niet is afgeschaft. Zij geeft iets weer van de overtuiging dat het staatshoofd niet zijn eigen wil moet dienen, niet bekommerd is om eigen macht en positie, maar een hogere roeping heeft en zichzelf toevertrouwt aan de leiding van het Opperwezen.

Het gevoel dat het hem overkomen is, zou je het ook kunnen noemen. En inderdaad heeft hij er niet zelf voor gekozen om als troonsopvolger geboren te worden. We kunnen dat aan de ene kant vreemd vinden, maar kunnen het aan de andere kant ook wel zelf ervaren. Ook in ons leven zijn er talloze aspecten waar we niet zelf voor gekozen hebben.

Niemand van ons heeft er zelf voor gekozen om geboren te worden, niemand heeft zijn eigen karakter gekozen en niemand die in het ziekenhuis verblijft heeft er zelf voor gekozen een ziekte of aandoening te hebben die hier behandeld moet worden. Heel veel in ons leven overkomt ons zomaar en daar moeten we het dan maar mee doen. In een wereld waarin we heel veel te kiezen hebben, waarin we veel kunnen produceren en organiseren, zijn de voornaamste dingen nog altijd niet voor het kiezen.

We zouden met die oude formulering kunnen zeggen 'bij de gratie Gods ben ik er nog' of 'bij de gratie Gods heb ik goede mensen om mij heen'. Misschien kan ik wel genezen of vooruitgang boeken met mijn gezondheid, ook 'bij de gratie Gods'. Of we die gratie, die welwillendheid, beschouwen als een geschenk van God of van het lot, zal liggen aan hoe we tegen het leven aan kijken. Maar dat we niet alles in de hand hebben, kunnen we allemaal mee voelen.

Zo rondom Koningsdag kunnen we dus eens samen met het staatshoofd stilstaan bij het gegeven dat er veel dingen in ons leven zijn waar we niet zelf voor kiezen. We moeten het er soms maar mee doen en er het beste van maken. Soms kan het helpen dan de blik te richt op de gratie Gods, op de kracht en bijstand die je van de Allerhoogste krijgt. Soms kan het ook helpen te groeien in het vertrouwen op de mogelijkheid die je hebt om het leven vorm te geven op de manier waarop het je gegeven is. Hoe dan ook kan de onvoorspelbaarheid van het leven je ook de weg van vertrouwen en de hoop wijzen.

Ralf Smeets, geestelijk verzorger

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 05-05-2017

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 2307, Subitem: 179.

05-07-2017

"SAMEN EROP UIT" ZOMERPROJECT VANUIT HET PASTORAAT

Wegens het succes van afgelopen twee jaar willen wij als pastoraatsgroep via het principe 'Blind-date', ook deze zomer gemeenteleden bij elkaar brengen om er samen op uit te gaan. Het doel is om elkaar op een actieve manier te ontmoeten, op een andere plek en een ander moment dan bij de zondagse diensten.

Wij denken dan b.v. aan samen wandelen, fietsen, naar een museum, film of een autoritje. U bepaalt samen wat het gaat worden.

Het heeft zijn wortels in ons motto **p**astoraat is van - en voor iedereen□

Ook als u zelf niet meer zo mobiel bent, maar u betrokken voelt bij het samen kerk zijn en graag met iemand erop uit gaat. Van harte uitgenodigd! Aanmelding is mogelijk:

- via het strookje in de kerk (bij de gezamenlijke dienst op zondag 16 juli in de Johanneskerk)
- telefonisch of per mail vóór 16 juli bij:
 - Nely Stuij, 046-4200745, stuij-schep@home.nl
 - Yolanda Kragt, 046 - 4586130, yolandakragt@gmail.com
 - Ida Dorrestijn, 046-4857835, i.dorrestijn@home.nl
 - Joachim Stegink, 046 - 4510008, joachimstegink@hotmail.com
 - Irene Pluim, 046 4583183, irenepluim@home.nl

Graag dan uw naam, adres en telefoonnummer doorgeven als u belangstelling heeft voor deze zomeractiviteit.

Uw pastoraatteam koppelt dan deelnemers aan elkaar.

Wij hopen op een geslaagd project en dat er mooie ontmoetingen mogen zijn.

Het pastoraat team

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Willy de Koning, 05-07-2017

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 2406, Subitem: 179.

05-07-2017

BORDJE ERBIJ MET JEZUS

Aan tafel is het goed toeven.. De liefde gaat door de mond zegt men, maar vriendschap, verbondenheid en gemeenschap ook volgens mij.. In onze Sittardse kerkgemeenschap kennen we inmiddels al een tijdje het initiatief Bordje erbij. Op een vastgestelde datum is er dan een aantal gemeenteleden die wat extra ruim de tafel dekken. Na aanmelding kun je dan om zes uur bij iemand aan tafel schuiven, om half acht gaat de avond weer verder. Een laagdrempelig initiatief, anderhalf uur samen aan tafel voor een eenvoudig maal. Met als opzet: even meedelen in elkaars leven, elkaar beter leren kennen, gemeenschap ervaren .

Maar, hoe werkt dat met tafelen met (echte) onbekenden? Ik had best om het hoekje willen kijken, toen onze (vijftig)jarige koning en zijn vrouw een groots diner hielden in het Paleis op de Dam. Spannend voor wie genodigd was, maar hopelijk ook verrassend en mooi in de ontmoetingen.

Jaren geleden schoof ik met mijn man Ralf ook aan bij onbekende mensen. Het was in Florence en we hadden gezien in de Lonely Planet (de bijbel voor backpackers) dat er een heel populair restaurant was dat altijd vol zat. Eenvoudig, puur eten, een vast menu. We stonden in de rij om naar binnen te kunnen en hadden nog net geluk. Als laatsten schoven we aan bij een van de tafels. Over het eten was niets teveel gezegd: geen poeha, veel smaak. Maar het meest bijzonder vond ik de disgenoten met wie we bijzondere en verrassend diepgaande gesprekken hadden. Een moment in de tijd en een goede herinnering.

In de bijbel zijn er ook verschillende (beslissende) momenten waarop er samen gegeten wordt. In een van die verhalen horen we hoe er heel veel mensen op Jezus afgekomen zijn, op een wat afgelegen plek. Mensen die wat zoeken, mensen die wat missen, die wat nodig hebben. Heel veel mensen, met hun eigen levensverhaal, met hun eigen noden.

En Jezus ontving hen vriendelijk en sprak met hen over het koninkrijk van God en degenen die genezing nodig hadden maakte hij weer gezond.. En dan wordt het later op de dag en ontstaat er die onoverzichtelijke situatie waarvoor niet zomaar een oplossing voorhanden is. Stuur hen weg, lijkt de snelle oplossing van de leerlingen. Wij hebben niet genoeg, en meer kunnen we er niet bij hebben.. Zij zijn toch niet ónze verantwoordelijkheid? De leerlingen zitten ermee omhoog, met deze situatie. Zij zien ook wel dat er iets moet gebeuren, maar wat? En, dat begrijp ik best, ze zien ook niet hoe Jezus hen denkt te laten overnemen maar vijf broden en twee vissen. Geven jullie hun maar te eten zegt Jezus. Makkelijk gezegd.

Er ontstaat, kortom, een onoverzichtelijke en complexe situatie. De mensen, de leerlingen aarzelen over hun volgende stap. Wat te doen? Wat is wijsheid? Wat biedt mogelijkheden?

Maar dan neemt Jezus het voortouw, zo lezen we in de versie van Lucas. Hij praat niet alleen over het rijk van God, hij geneest niet alleen, was het letterlijk of figuurlijk. Hij handelt, hij doet, hij doet voor. Die grote menigte van mensen, vijfduizend mannen staat er in de meeste vertalingen (ja, als er vrouwen bij geweest waren hadden zij wel vooruit gedacht en gezorgd..) Vijfduizend en misschien nog veel meer mensen, inclusief vrouwen en kinderen, worden door Jezus opgedeeld in overzichtelijke groepen, van ongeveer vijftig. Want in zo'n kleinere groep kunnen mensen elkaar aanzien, kunnen mensen elkaar kennen, kunnen mensen voor elkaar zorgen, mantelzorgen. Kunnen mensen naar elkaar omzien.

Voor onze tijd vind ik dit een heel mooi beeldverhaal. We leven in een maatschappij waarin sommige scheidslijnen bijvoorbeeld heel moeilijk overbrugbaar zijn. Tussen arm en rijk, kansarm en kansrijk. Waarin mensen, jonger of ouder, buiten de boot vallen. Een tijd ook waarin er vooroordelen bestaan, naar elkaar toe, of naar nieuwkomers. En waarin we moeten constateren dat er binnen gemeenschappen of tussen groepen mensen gevoelens van afkeer, angst en zelfs haat de kop op kunnen steken.. Met alle gevolgen die dat heeft..

De afgelopen landelijke verkiezingen vond ik erg spannend. Wat gaat er gebeuren? Welke geluiden zullen het hardste mogen klinken? De verbindende of de scheidende stemmen? En, luisteren we wel voldoende naar elkaar, of zetten we ons schrap? Maar ook voor de komende gemeenteraadsverkiezingen zal het de vraag zijn op welke manier de onzekerheid en het verlies van houvast, wat veel mensen ervaren, en het ook aanwezige wantrouwen vertaald wordt in de vertegenwoordiging in de raad.

Het maaltijdverhaal van Lucas vertelt mij dat onze samenleving niet gebaat is bij: stuur ze maar weg, of laat ze het zelf maar uitzoeken, of als wij maar voldoende middelen hebben. Integendeel, zou ik zeggen. Onze gemeenschap is gebaat bij het creëren van overzichtelijkheid, en die begint bij kleine stappen, kleine initiatieven, bij gewone mensen die gewone dingen doen. En soms heel buitengewone dingen.

Als er iets is dat we uit de levensweg van Jezus kunnen oppakken is dat de verbinding die hij steeds weer gezocht heeft. En in het maaltijdverhaal verbindt hij de mensen aan elkaar, in groepen waar mensen voor elkaar geen vreemden kunnen blijven, maar bekenden, lotgenoten, deelgenoten. En blijkbaar bracht dat een proces op gang en leverde dat overvloed op. Overvloed zelfs.. Wanneer mensen elkaar leren kennen, ervaringen met elkaar delen, dan creëert dat overzichtelijkheid. Dat biedt mogelijkheden en uitdagingen, ook voor kerkgemeenschappen. En misschien zijn we daar hier en daar zelfs wel goed in, in mensen samen brengen.

Bordje erbij met Jezus? De bijbelse beeldverhalen nodigen ons uit om gastvrij te zijn, verbindingen te zoeken, soms heel verrassende verbindingen. Maar ze nodigen ons ook uit om gastvrijheid te ervaren. Aan te schuiven dus, aan tafel met Jezus, waar van alles te vieren en te beleven is.

Irene Pluim

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Willy de Koning, 05-07-2017

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 2407, Subitem: 179.

07-10-2017

Ionadag " overHoop " , 7 oktober 2017 in Tilburg

De Nederlandse Iona Groep organiseert zaterdag 7 oktober 2017 een landelijke Ionadag in Tilburg, met als thema: ' overHoop voor een andere wereld '. De dag is bedoeld voor iedereen: mensen die nog niets weten van Iona tot en met degenen die al lang betrokken zijn bij de Iona Community en wereldwijde oecumenische beweging vanuit Glasgow en het Schotse eiland Iona.

Programma: Er is een Ionaviering en een lezing door Graham Maule uit Glasgow, drijvende kracht achter de Iona-liederen en -teksten . (Lezing met vertaling). Daarna is er keus uit workshops: o.a. - zingen, - wat is de Iona Community, - Iona en jongeren, - de encycliek Laudato Si (over de toekomst van onze planeet), - Chi Kung, en een bezoek aan sociaal eethuis De Pollepel. Daarna volgt een kleine pelgrimage door Tilburg.

Plaats en tijd: Petrus Donders Kerk, Enschtsestraat 124, Tilburg. 7 oktober 11.00 - 17.00 uur Toegang: vooruit betaald -> 12,50 (tot 25 jaar -> 10,00); aan de kerk -> 15,00/12,50. Voor lunch wordt gezorgd. Aanmelden bij zuid@ionagroep.nl . Meer informatie op www.ionagroep.nl

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Hans Pelman, 07-10-2017

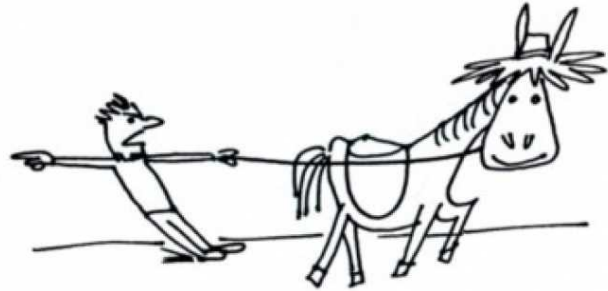
Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 2422, Subitem: 179.

04-10-2017

DE EZEL IN MIJ

Ze heet Orphée en ze leeft in de Zuid-Franse bergen. Ze is nog jong maar weet al goed wat werken is. Op de boerderij vertrekt ze bijna elke dag met een groep toeristen voor een wandeling van enkele uren, waarbij zij welwillend de bagage draagt en meestal de stappen van de groep volgt. Maar soms kiest ze haar eigen weg: dan is ze er ineens vandoor of blijft ze stevig staan als de rest verder wil.

We nemen haar op vakantie een middag mee en zo leren we het gedrag van deze tienjarige ezelin goed kennen. In het begin moet ze even wennen aan ons gezin. Ze moet langs een luidruchtige hond geleid worden en gaat daarna gedwee mee. Als iemand heel onverwacht en met een grote beweging bagage van haar rug pakt, stuift ze er vandoor om even verder te wachten en de draad weer op te pakken.

Aan het einde van de wandeling moeten we nog door een schapenwei. Aan het einde, bij een hek dat niet opendraait maar opgetild moet worden, weigert ze elke verdere stap. Onder een hek door vindt ze onverantwoord en dus kunnen we trekken en smeken wat we willen, maar verder gaat ze niet. Als we uiteindelijk het hek nog verder optillen en de kinderen er veilig onderdoor gelopen zijn, kiest ze ervoor verder te gaan. Maar wel op háár moment, zelf gekozen.

De kennismaking met Orphée heeft me daarna nog beziggehouden. Eigenlijk vind ik het wel sterk dat ze zo overtuigd is van haar eigen wil. Ik weet wel, het is waarschijnlijk gewoon instinct en reflex, maar toch komt het sterk over. En ze heeft me in een paar uur het een en ander geleerd over hoe je omgaat met wat je overkomt. Hoe ga ik om met wat me overkomt? Wat me overkomt is misschien een verwonding of een ziekte, een toekomst met beperkingen, niet meer de oude worden, of verdergaan zonder een geliefd medemens.

Orphée reageert op het onverwachte met de vlucht naar een veilige plek. Eerst maar eens afstand nemen om te kijken waar het veilig is. Daarna wachten hoe het verder moet. Vluchten voor een gewond of ziek lichaam is niet zo gemakkelijk of zelfs onmogelijk. Je kunt niet weg bij de realiteit en je moet het ermee doen. Kijken waar het veilig is, kan misschien wel. Veiligheid zou je kunnen vinden bij mensen die je opvangen en steunen, in je eigen kring of professioneel, met genezing of begeleiding. Veiligheid kun je soms ook vinden in je eigen optimisme, je eigen vertrouwen, je doorzettingsvermogen of je geloof.

Op het onbekende reageert onze ezelin met een pas op de plek. Dat doen wij zelf ook als we door het onbekende moeten. We moeten ons misschien verhouden tot een behandeling die we moeten ondergaan of tot een toekomst die niet lijkt op alles wat ons vertrouwd is. Dan maken we een pas op de plek en proberen we overzicht te krijgen om verder te kunnen. Als we vermoeden dat het veilig is, dat we de weg verder aankunnen, of dat anderen ons voorgedaan zijn, kunnen we weer verder. Wie weet is er iemand die ons draagt, waardoor we het niet alleen hoeven te doen.

Als ik moet omgaan met wat me overkomt, leer ik de ezel in mij kennen. Ik vlucht weg, zoek naar veiligheid, verstar bij het onbekende en zoek naar het vertrouwen om verder te kunnen. Het mooie is dat ik iets te kiezen heb. Niet in wat me overkomt, maar wel in de reactie van de ezel in mij.

Ralf Smeets, geestelijk verzorger

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 04-10-2017

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 2498, Subitem: 179.

01-10-2017

500 JAAR LUTHER EN DE PROTESTANTSE KERKMUZIEK

Het zal niemand ontgaan zijn dat "500 jaar Luther" tot een groot aantal evenementen heeft geleid die focussen op diverse aspecten van de betekenis van Luther in engere zowel als bredere zin. Wij willen in dit kader de schijnwerpers richten op de invloed die Luther heeft gehad op de Protestantse kerkmuziek door de eeuwen heen, en zoals we die vandaag de dag beleven.

In tegenstelling tot Zwingli (die muziek in de kerk verbood omdat die alleen maar afleidt van het Woord) en Calvijn (die in de kerk alleen eenstemmige Psalmzang toestond) was voor Luther de muziek een van de *conservatores rerum*, de natuurlijke ordeningen, die tot hoogste bestemming komt in de kerkmuziek! Kerkmuziek als alomvattend begrip: de gemeentezang, de koorzang, en ook de instrumentale muziek, hebben voor hem een belangrijke plaats in de liturgie. Naast het Evangelie komt de kerkmuziek voor hem op de eerste plaats.

Sinds de vroege 16e eeuw is er kerk-muzikaal veel veranderd, de vorming van de Protestantse Kerk in Nederland kan worden gezien als een sluitstuk op een proces wat kerk-muzikaal al veel eerder startte; in de bundel Evangelische Gezangen (1807) was in de kerkliedkeuze al een voorzichtige oriëntatie op het Luthers erfgoed waarneembaar, culminerend in de Liturgische Beweging halverwege de vorige eeuw. Ook vandaag de dag is het kerk-muzikale veld nog steeds in beweging.

Tijdens twee sessies - zondag 1 en 15 oktober 15:00 tot ca. 16:30 uur in de St. Jan in Maastricht - wordt het thema vanuit theologisch, liturgisch, en musicologisch perspectief

uitgediept, waarbij zowel de Calvinistische als de Lutherse invalshoek specifiek wordt belicht. Het is de bedoeling een aantrekkelijke mix te vormen tussen uitdagende en informatieve korte lezingen, en vooral ook het zelf, als zingende gemeente, ervaren.

In de ochtenddienst in de St. Jan zal al een liturgische link naar de middagsessies worden gelegd. De middagsessie zal echter dusdanig worden georganiseerd dat ze ook zonder de ochtenddienst in de St. Jan een aantrekkelijk geheel voor iedereen zal vormen. Medewerking wordt verleend door diverse predikanten en kerkmusici. U bent van harte welkom.

Klaas Remerie: organist Elly de Haan-Verduyn

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 01-10-2017

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 2506, Subitem: 179.